

a) případ, získáno-li zboží k dalšímu zeizení, a
b) případ, získáno-li sice ne za tím účelem, a bylo-li přece
dále zeizeno, buď beze ztráty nebo jen se z ráto z jiného
důvodu než toho, že zboží bylo získáno za přílišnou cenu.
Zde nemůže býti pochybnosti o tom, že předpoklad re-
nastalé ztráty neb ztráty z jiného důvodu, než získání za pří-
lišnou cenu nastalé, přichází v úvahu pouze u toho, kde ne-
získal zboží za účelem dalšího zeizení.

Z důvodů vnitřní souvislosti zákona dlužno mít za to, že
zákonodárce v §u 2. a v §u 13. vycházel se stejného stanoviska.

Tu pak soud dovolací souhlasí plně s názorem v dovolacím
rekursu vysloveným, že úmysl zákona jest patrně ten, že ten,
kdo kupuje zboží, aby je dále prodal, může a má posouditi, zda
cena, za kterou kupuje, jest přiměřena. Obchodník, který
kupuje zboží nepřiměřeně draho proto, že počítá s tím, že je
přes to se ziskem prodá, nemá býti dovoleno, domáhati se
náhrady tenkrát, když se ve svém výpočtu zklamal a prodělal,
tím méně pak, když neutrpěl ztráty.

Ježto pak žalobce, jak patrně ze žaloby, koupil zboží
k dalšímu zeizení, nemá podle §u 2. dotčeného zák. nároku na
náhradu přeplatku a nesmí se domáhati takovéto náhrady ani
před lidovými soudy cenovými, ani před řádnými soudy; pořad
práva jest tedy pro takové nároky vyloučen. K nepřipustnosti
pořadu práva dlužno však dle §u 249, odst. 3. c. r. s. přihlížeti
vždy z povinnosti úřední. Právem tedy soud stálce své
odmítl žalobu, ačci správně ne pro věcnou nepřipustnost, nýbrž
pro nepřístupnost pořadu práva a slušelo tudíž k rekursu zálo-
vaného obnoviti usnesení prvního soudu s opravou vyplývající
z úvahy právě uvedené.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14. října 1919 č. j.
R I 407/19-1.*) R. z. s. Dr. J. Říha.

I do rejstříku družstevního smí zanášeny býti
jen takové zápisy, které obchodní zákon nafi-
zuje, nelze tedy zapsati tam jména úředníka
(ředitele), není-li členem představenstva ane-
bo prokuristou, třeba byl zmocněn firmu pod-
pisovati.

Soud stálce druhé nevyhověl stížnosti občanské záložny
v S. do usnesení obchodního soudu, jímž zamítnut byl její
návrh, aby do družstevního rejstříku zapsán byl jako ředitel
XY. Odůvodnění:

Pro společenstva platí dle §u 13. zák. družstev. předpisy
obchodního zákona, pokud onen zákon nic jiného neustanovuje.
Dle §u 12. záležitých stanov spravuje záložna valná hro-
mada a jí volený výbor jako představenstvo její, jehož členy
dlužno tedy dle §u 16. druž. zák. do rejstříku družstevního
zapsati. Naproti tomu jest volba úředníků aktem správy a
řízení (viz § 15., odst. 3. a § 14. zál. stanov) a jména úředníka
se do rejstříku družstev nezapisují a nelze jich zapsati potud,
pokud nejsou členy výboru (představenstva) nebo prokuristy
— a tím ředitel XY, o jehož zápis se žádá, není. (Čl. 12., 45.
obch. z.). Jakmile by tedy XY prokurou byl pověřen, nebylo
by nic na závadu, aby bylo zapsáno do rejstříku jeho jméno.

*) Pozn. z. a. s. Usnesení lidového soudu cenového vydáno
bylo bez účasti přísedících pouze jeho předsedou. Ani rekursní,
ani nejvyšší soud nezabývaly se otázkou, netkvěli
v tomto postupu zmatečnost ve smyslu §u 77. č. 4. příp. 6.
c. r. s. proto, že rozhodující soud nebyl dle předpisu obsazen,
příp., že straně žalující nezákonným postupem odňata byla
možnost jednat před soudem. Má se za to, že ono usnesení jest
skutečně zmatečným, neboť ani zák. o lidových soudech
cenových, ani nař. jej prováděcí ze dne 21. června 1919 č. 347
sb. z. a n. neobsahují nikde ustanovení, z nichž dalo by se odvo-
diti oprávnění předsedy takového soudu, aby sám bez součast-
nosti přísedících usnesení žaloby, konečně vyřizující vydával.
Jemu vyhrazeny jsou úkony rázu jen formálního jako určování
reku k jednání smírnému (§ 6.) nebo ústnímu (§ 8.) a p. V oprá-
vněních těch není a také nemůže zahrnuta býti moc odmítati sa-
mostatně žaloby z důvodu v §u 2. uvedených. Nařizuje-li zák.
v §u 6., že již k smírnému jednání o podaných žalobách, jež
jest obligatorní, nutno přizvati přísedící, jest tím spíše od-
vedením úsudek, že odmítati žaloby pro nedostatek zákonných
podmínek žalobního nároku a rozhodovati tak vlastně zároveň
věcně o jeho neoprávněnosti, může jen lidový soud cenový
řádne obsazený, t. j. s přísedícími. — Pro názor opačný nelze
dovolávati se §u 9., jež jedná výhradně jen o ryze formálním
postupu řízení a ničeho nedokazuje.

To, že už zápis úředníka neprokuristy dříve jednou nebo
vícekrát záložně byl povolen, nemění na stavu věci ničeho,
poněvadž přece ustanovení zákona tím, že jich nebylo správně
použito, neztrácí své působnosti. Poněvadž tedy všechny jiné
než zákonem určené zápisy do rejstříku jsou vyloučeny, ne-
bylo lze rekursu vyhověti.

Nejvyšší soud rozhodnutím ze dne 22. července
1919 R I 294/19 dovolacímu rekursu nevyhověl, poněvadž ne-
jsem dány podmínky, za kterých dle §u 16. cis. pat. z 9. srpna
1854, č. 208. ř. z. dovolací rekurs proti souhlasným rozhodnu-
tím nižších stolic se připouští a dodal: Dle čl. 12. obch. z. mají
do obchodního rejstříku zanášeny býti jenom takové zápisy,
které zákon obchodní nařizuje. Tento předpis platí dle §u 7.
zákona z 9. dubna 1873, č. 70. ř. z. též o rejstříku společenstev
(§ 1. nařízení ze 14. května 1873, č. 71. ř. z.). Dle §u 6. zákona
toho dlužno uveřejniti — tedy též v rejstříku v patrnost
uvésti — pouze formu, jakou představenstvo za spole-
čenstvo podepisuje. Není pochybnosti, že dle §u 26. zákona
a čl. 48. obch. z. mohou úředníci společenstva ustano-
vení býti jako zmocněnci s oprávněním firmu podepisovati.
Není však v zákoně ustanoveno, že takové zmocnění do rei-
stříku zapisováno býti má, kdežto členové představenstva,
kteří dle §u 17. firmu podepisovati oprávněni jsou, dle §u 16.
zákona k zápisu ohlášení býti musejí. Jest tedy správným
úsudek, že zmocnění úředníka společenstva ku podepisování
firmy není předmětem zápisu do rejstříku společenstev a ne-
jsem proto souhlasná usnesení obou nižších soudů proti-
zákonná.

ZE DNE.

Valná hromada notářského sboru Pražského konala se dne
21. prosince 1919. Schůzi zahájil předseda komorní Dr. Batěk,
jenž uvítav četně se dostavivší notáře, podal obšírný přehled
jak o věcech stavovských, tak i o připravovaných změnách na
poli zákonodárném. Zejména pojednal o snahách komory Praž-
ské, jež ve spojení se spolkem notářů československých ujala
se hájení zájmů stavovských v minulém období k neúčinnějším
a věnovala se vybudování nové základny pro české notářstvo
vypracováním nového not. řádu a nové sazby notářské. Vy-
líčil, jak obtížná to byla práce, jak intenzivně pracováno ze-
jména na novém řádu a projevil všem, kteří na tomto díle
spolupracovali, dík a uznání. Na to přednesl Dr. Čulík návrh na
zavedení nové sazby notářské a současně pozměňovací návrhy
komory a spolku. Návrhy ty schváleny jednomyslně i vylis-
továno zejména přání, aby sazba za listiny byla v nižších stup-
nicích zvýšena v poměru ku sazbám za podání tabulární a velký
důraz kladen na to, aby se bylo domáháno všemi prostředky
zvýšení poplatku ověřovacího, v kterémžto ohledu návrh
vládní na nejvyšší odměnu 3 K byl všeobecně odsuzován a
prohlašován za nepřijatelný. Dr. Černý objasnil pak jednotlivé
nové zásady, na nichž vybudován jest nový řád notářský. Zá-
sady ty došly všeobecného souhlasu a pochvaly. Po té sdělil
předseda Dr. Batěk s valnou hromadou výsledek jednání ko-
mory s ministerstvem spravedlnosti ohledně zamýšlené reformy
řízení nesporného ve věcech pozůstalostních a výsledek spo-
lečné úřady, jež konala komora notářská se zdejší komorou
advokátní za účelem společné akce proti pokoutnictví a opa-
tření proti pokoutnímu podávání zejména návrhů knihovních.
Konečně předložil valné hromadě námět, který byl nadhozen
komorou advokátní při této příležitosti a jenž týkal se dárné
tužby advokátů ve věcech ověřování listin jimi sepišovaných.
Debaty o tom zahájené účastnili se četní notáři, načež zpráva
předsedova vzata na vědomí a veškeré kroky komorou pod-
niknuté jednomyslně schváleny. Podobně schválena zpráva
účetní a pokladní, jakož i návrh pokladního Matějky na zvý-
šení komorního příspěvku na 150 K.

Nový řád notářský jest již hotov. Vypracován byl Drem.
Černým podle osnovy, na kteréž pracoval svého času spolek
notářů rakouských a jež co předloha vládní čís. XXI. před-
ložena byla v roce 1911 říšské radě. Takto vypracovaný a do-
plněný řád prodebatován byl v četných schůzích Pražského
odboru spolku našeho, na to v některých částkách přepracován
Drem. Čulíkem a na konec podroben zevrubně revidi, úpravě
a vypilování zvláštní komisí, sestávající z notářů Dra. Batka,
Dra. Kreimla, Dra. Černého a Dra. Čulíka. — Komise ta odby-
vala bezpočetné schůze i v neděli a svátky, někdy až do

pozdních hodin nočních a počínala si tak munitosně, že stylisaci mnohé věty, ano mnohdy jednotlivému slůvku věnována značná péče a drahně času, aby nalezen byl pravý výraz a smysl. Rád ten odevzdán byl ministerstvu spravedlnosti.

Historickým dnem nazval pan prezident advokátní komory Pražské den 12. prosince 1919, na který zajisté poprvé v dějinách komory advokátní i naší odbývána společná schůze delegátů obou komor. Schůze té účastnili se za advokáty Dr. Stompfe, Dr. Klouda a Dr. Lány, pak říditel komorní Dr. Schiesl a za notáře Dr. Batěk, Dr. Čulík a Dr. Mokřý. Účelem schůze bylo docílení souhlasného nazírání na otázku pokoutnictví. Debata z obou stran byla velice zajímavá a věcná i docíleno úplného souhlasu, jenž vyzněl v usnesení, domáháti se nového přísnějšího zákona proti pokoutnictví a znemožniti je zejména ve věcech tabulárních. V příčině té budou podány ministerstvu spravedlnosti souhlasné schválené návrhy zákonů. Po té rozpředl se přátelský rozhovor o některých otázkách, jež oba stavy ještě od sebe dělí. Otázky ty probírány a shledáno, že při dobré vůli obou stran dala by se docílení plná shoda, což by ovšem mělo dalekosáhlý význam pro budoucnost. Přejeme další akci mnoho zdarů.

Česká spořitelna v Praze. V pražských dennicích vyskytla se tyto dny zpráva, že se odbývala valná hromada České spořitelny a že zvolena nová správa. Překvapuje nás, že do správy té zvolena pouze polovice Čechů, ač ústav má jistě přes ¾ českých vkladatelů a holestně se nás dotklo, že do správy té zvoleno několik advokátů, úředníků ministerských a bankovních, ale — ani jediný notář, ač přece právě notáři mají nejvíce co dělati s peněžními ústavami a pro funkci takovou nejlépe a jistě by se hodili, nežli úředníci ministerští, anebo úředníci konkurenčních peněžních ústavů. Odbývání valné hromady bylo chováno v plné tajnosti a nikdo netušil, že dojde k volbě a zejména k volbě takové. Jak tomu je dnes všude ve veřejném životě, rozdělily se i tu politické strany o jednotlivé funkce bez soustře a bez vědomí obecněstva, svých to voličů. Jest to opět důkazem, jak jest nutno, aby aspoň jeden náš příslušník zasedal v budoucím parlamentě, aby se nemohlo na dále díti to, co se stávalo až došud, že budou vydávány zákony o nás — bez nás, ano proti nám (viz zákon ze dne 5. listopadu 1919 čís. 599). Jest vsuktku smutné, že stav náš nedochází zastání u žádné z politických stran a že jest ode všech vzor svému důležitému a vysokému kulturnímu poslání bagatelisován.

Odměna za soupis neknižovních pohledávek. Ministerstvo financí dosud nereagovalo na návrh komory ohledně určení odměny za soupis neknižovních pohledávek. Za tou příčinou podala notářská komora opětnou žádost, aby jí bylo sděleno, jak si odměnu tu ministerstvo představuje.

Daň z příjmů. Opět nová prakse berních správ. Doslechli jsme totiž, že některé berní správy čítají za příjem dotyčného roku i peněz, který poplatník získal, prodav ve válce dům, koupený před válkou za peněz nižší. Jest to rozhodně nesprávné a berní správy tu přehlížejí úplně, že docílená vyšší prodejní cena není příjmem, nýbrž změnou v uložení jmění, zde jmění nemovitého, dnes tak cenného, v hromadu málo cenných bankovek. Absurdnost tohoto náhledu berních správ jeví se nejlépe v tom, že by pak bylo i příjmem pro osobu, která nemovitost neoprodala, nyní vyšší její hodnota, i musili by všichni vlastníci nemovitostí platiti daň příjmovou z rozdílu, oč hodnota jejich nemovitostí stoupla, neboť bylo by přece nespravedlivé, aby platil daň tu jen ten, kdo realitu prodal, a nikoli i ten, kdo vyšší hodnotu v realitě podržel. De facto zcizovatel ničeho nezískává, naopak prodává, neboť peníze, které dostává, nemají skutečně ani té ceny, zač realitu před válkou koupil, uvážil-li se, že naše valuta má dnes ve světě relaci 1:9.5. Vše má ten neoficienný následek, že nekládá-li se onen rozdíl mezi docílenou cenou prodejní a cenou nabývací za příjem, podléhá tento příjem dle zákona ze dne 16. února 1918 čís. 66 ř. z. válečné daní ze zisku až 60%, což by mělo za následek, že by zcizovatel nejen neoddržel plnou hodnotu realit, nýbrž dokonce musel by státu odvésti 60% více docílených bankovek a až nastane úprava naší valuty a bankovky naše budou se vzměňovati v relaci 1:3 jako v Jugoslavii, přiveden by byl na mizinu. Dlužno uvážiti, že nejsou to boháčci, kteří jsou zcizovateli, nýbrž obvyčejně ti to prodati musí, a jsou to váleční zbohatlíci, kteří koupí a investují své válečné zisky v realitách. Tak stihla by tato pohroma na válečné zbohatlíky, nýbrž střední stav, který dnes nemá nikde zastání.

Příručka pro knihovniky. Pěči knihovního odboru Svazu Osvětového bude vydán v dorozumění s ministerstvem Národní osvěty seznam více než tisíce svazků lidové četby, jenž obsahovati bude zákon o obecních knihovnách, prováděcí nařízení ministerská a praktické pokyny knihovnické. Tato příručka bude směrdatným vodítkem při zřizování a vedení knihoven a stane se nezbytnou pomůckou všem knihovníkům a novinářům. — Cena této příručky bude asi 2.50 Kč. a jen za předem zasláný obnos jí zasílá Expedice Boleslava Havlíčka v Praze-II., Vodičkova 32.

Lichevní soudy započaly již svou činnost. Mají-li soudcové z lidu (přisedlí lichevních soudů) jednotlivé případy válečné lichvy spravedlivě rozsouditi a svá práva a povinnosti znáti a řádně plniti, musejí se s dotyčnými zákony a nařízeními odborně obeznámiti. Aby jim to bylo umožněno a snadnější, sestavil B. Šimeček, prezident kraj. soudu v Uh. Hradišti Soubor zákonů a nařízení o soudech lichevních, jež vydala Slováká knihtiskárna K. Novotného v Uh. Hradišti, kdež i v každém knihkupectví, soubor ten obdržeti lze. Příručka ta bude stejně vítána soudcům i obhájícím, neboť ušetří jim vyhledávání v různých částkách Sbírkky zákonů a nařízení a v říš. zákoníku. Cena K 3.80, při zaslání poštou K 4.—.

Vypsání ceny. Z »Nadání z roku 1888/9 k odměňování vědeckých prací posluchačů české university Karlovy v Praze« vypisuje se cena 320 K, slovy třístadvacet korun, za nejlepší práci vědeckou z oboru práva obchodního na thema: »Obchodní právo jakožto podmínka subjektivního připojení práv soukromých.« O cenu tuto mohou se dle článku VI. nadační listiny ucházeti nejen řádní posluchači práv, nýbrž i ti, kdož studia svá jako řádní posluchači již dokončili a ke zkouškám státním neb rigorosum se připravují, což však platí pouze do tří let po ukončených studiích. Kdož o cenu chce se ucházeti, zadejž práci svoji nejpozději do 14. listopadu 1920 inclusive o 12. hodině polední na děkanství české fakulty právnické. Práce označena buď heslem, a připojeno buďž jméno autorovo v uzavřené obálce opatřené týmž heslem. Cena bude udělena do konce prosince 1920. Děkanství české fakulty právnické v Praze.

Zprávy spolkové.

Pozvání

ku **měsíční schůzi odboru »Praha«** spolku notářů československých, která konati se bude **v sobotu, dne 17. ledna 1920 o 6. hodině večerní v místnostech notářské komory v Praze, Václavské nám. č. 28** s tímto pořadem:

1. Přednáška pana JUDra Gustava Kreimla, notáře v Praze: »O snahách reformy zákona o společnosti s r. o.«
2. Volné návrhy.

Hosté pp. členy uvedení jsou vítáni.

Za odbor »Praha« spolku notářů československých:

Dr. Václav Černý, jednatel. Dr. Jaroslav Čulík, starosta.

Ústřední výbor spolku notářů československých koná schůzi v neděli, dne 25. ledna 1920 o 9. hodině dopolední v místnostech notářské komory v Praze s důležitým pořadem.

Uprázdňená místa notářská.

Notářské místo v Zamberce.

Podepsanou notářskou komorou vypisuje se tímto soutěž k znovuořazení notářského místa v Zamberce, úmrtím notáře Josefa Löbla uprázdňeného. — Žadatelé o místo to podejtež žádosti své ve smyslu výnosu ministeria spravedlnosti ze dne 31. října 1887 č. 9172 doložené předepsanou cestou **do 15. ledna 1920** u podepsané komory notářské.

Králové-Hradecko-Chrudimská komora notářská v Hradci Král., dne 27. prosince 1919.

Z REDAKCE. Následkem zastavení plynu tiskárně, bylo vydání tohoto čísla opožděno.